

Steagul roșu

Organ al Comitetului raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului popular raional

Majorarea salariilor tarifare ale lucrătorilor operativi din comerțul de stat și cooperatist

Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne prin Hotărîrea din 30 iulie a. c. au aprobat majorarea salariilor tarifare ale lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist.

Potrivit hotărîrii, salariile tarifare ale lucrătorilor din comerțul socialist se majorează în medie cu cca. 18 la sută, la categoriile inferioare de salarizare creșterea fiind de peste 25 la sută.

Salariile tarifare la funcțiile de bază ale lucrătorilor din comerț cresc în medie cu: 24 la sută la vînzători, 23 la sută șef

de raion, 21 la sută șef magazin, 19 la sută recepționeri, 27 la sută sortatori, 14 la sută vitri-neri, 21 la sută ospătari, 23 la sută cofetari, 27 la sută bucătari, 23 la sută bucătari șefi, 28 la sută bufetieri-canagii, 16 la sută șefi de unitate alimentație publică etc.

Pentru personalul operativ din unitățile comerciale și de alimentație publică, salariile tarifare sînt diferențiate în raport cu calificarea, categoria unității comerciale, specializarea și rînduirea lucrătorilor.

Odată cu majorarea salariilor tarifare Hotărîrea C.C. al P.M.R.

și a Consiliului de Miniștri prevede și îmbunătățirea principiilor de premiere, referitoare la realizarea și depășirea sarcinilor de plan, reducerea perisabilităților și îmbunătățirea deservirii consumatorilor.

Hotărîrea prevede sarcinile lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist cu privire la îmbunătățirea continuă a deservirii populației, la reducerea simțitoare a cheltuielilor de circulație a mărfurilor.

Majorarea salariilor lucrătorilor operativi din comerț se aplică începînd cu data de 1 august 1959.

În memoria minerilor și muncitorilor din Valea Jiului, în istoria luptei poporului nostru pentru libertate, progres și fericire, ziua de 6 August 1929 este încrustată cu litere nepieritoare. Acum trei decenii, cînd țara noastră plină de bogății era jefuită nemilos de monopolurile străine în cîrdașie cu capitaliștii autohtoni, cînd masele populare trăiau într-o cruntă mizerie și teroare, minerii Lupeniului s-au ridicat cu eroism la luptă împotriva crîncenei exploatare capitalistice, pentru pînne și dreptul la o viață de om. Acțunea minerilor Lupeniului era un strigăt de revoltă al întregului popor muncitor contra înfeudării țării de către monopolurile străine, împotriva manevrelor cercurilor guvernante și a claselor exploatare de a arunca asupra celor ce muncesc efectele marii crize economice care își înfîșează adînc ghearele în întreaga lume capitalistă.

Viața muncitorilor din Valea Jiului era de nesuportat. Așezările muncitorești erau adevărate aglomerări de cocioabe în care minerii și familiile lor trăiau într-o mizerie cruntă. Lipsa aproape completă a măsurilor de asistență medicală, mortalitatea ridicată provocată de boli profesionale, de tuberculoză, de accidente de muncă, analfabetismul ce cuprîndea aproximativ jumătate din populație, aduse seră Văii Jiului denumirea de Vale a plîngerii. Viața grea a minerilor era mult înăspriată de condițiile deosebit de grele de muncă în mină.

Prădarea bogățiilor subsolului se împletea cu jefuirea singeasă a muncii minerilor silșiți de foame să coboare în adînc, să smulgă cărbunele cu tirnăcopul, cu rizna și să-l transforme în aur pentru capitaliști. Absența mecanizării obliga minerul să depună 12 ore pe zi eforturi istovitoare, în abataje și galerii în care lipseau cele mai elementare măsuri de protecție a muncii. Criminala nepăsare a capitaliștilor față de măsurile de securitate a muncii în subteran era cauza zguduitoarelor catastrofe provocate de exploziile de metan sau praf de cărbune în care și-au pierdut viața atîția minerii. Cărbunele scos din Valea Jiului era stropit din belșug cu sînge de miner. Iar atunci cînd din cauza capriciilor economiei capitaliste cererea de cărbune scădea, mii de minerii erau aruncați cu brutalitate pe drumuri, în ghearele șomajului.

Dar minerii Văii Jiului n-au lăsat lupta pentru pînne, pentru drepturi, pentru o viață de om. Mărturie stă lungul șir de greve care au zguduît Valea Jiului. Mărturie stau glorioasele lupte ale minerilor din Lupeni, care la 6 August 1929 au declarat marea grevă cerînd cu hotărîre satisfacerea drepturilor lor legitime. Sub conducerea Partidului Comunist Român, minerii și-au ridicat fruntea sus, afir-mîndu-se ca o forță vîguroasă în marea luptă a maselor muncitoare din întreaga țară împotriva exploatareii capitaliste, pentru libertate și progres.

Glăsului hotărît al minerilor s-a răspuns cu moarte. Niciodată minerii nu vor uita acea zi de 6 August 1929 cînd gloanțele

Conferințe închinatăe Zilei minerului și Zilei eliberării

Cu prilejul sărbătoririi Zilei minerului și a celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, Subfiliala S.R.S.C. Petroșani a organizat o seamă de conferințe.

Zilele trecute tovarășa M. Clătici, conferențiar universitar din București a ținut conferința intitulată „Lupta P.C.R. pentru înlăturarea insurecției armate de la 23 August 1944”.

Aceeași conferință a fost ținută la data de 5 august la clubul „Constructorul”, la C.F.R. și Gospodăria de locuințe muncitorești Petroșani.

De asemenea au avut loc și continuu să aibă loc conferințe legate de viața și lupta din trecut a minerilor pentru libertatea și bunăstarea poporului.

și baionetele jandarmilor stăpînirii burghezo-moșierești au înroșit curtea minei Lupeni cu sînge de miner. Nestînsă va rămîne pentru totdeauna ura împotriva acelor care acum 30 de ani, ca și în atîtea alte rînduri, au dat minerilor moarte în loc de pînne, închisoare în loc de libertate. Eroii căzuți în curtea minei, sutele de minerii răniți constituie un necruțat act de acuzare împotriva stăpînirii burghezo-moșierești.

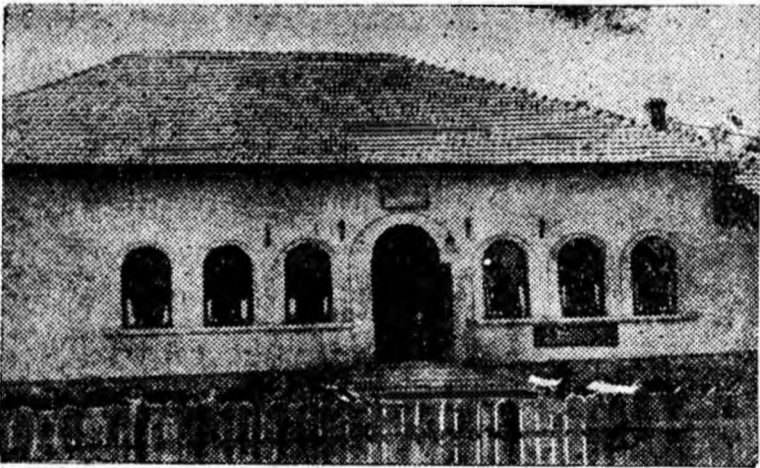
„Dar — așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la Consfătuirea pe țară a muncitorilor minerii din industria carboniferă — nici teroarea poliției, siguranței și jandarmeriei, nici aruncarea în închisori a zeci de minerii revoluționari, nici singele în care guvernul burghezo-moșieresc a înecat lupta muncitorilor de la Lupeni n-au reușit să înăbușe spirîtul revoluționar al minerilor. Chemarea comuniștilor din România pătrundea în rîndurile minerilor și le arăta drumul de luptă”.

Astăzi, cînd se împlinesc 30 de ani de la eroicele lupte ale minerilor din Lupeni, comemorarea care are loc în preajma celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist, oamenii muncii din Valea Jiului aduc un vibrant prinos de recunoștință memoriei acelor care s-au jertfit pentru viața nouă pe care o trăim astăzi. Viața plină de bucurii a minerilor noștri, Valea Jiului care înflorește an de an, viitorul luminos spre care ne îndreptăm cu pași de gigant sub conducerea înțeleaptă a partidului, constituie cel mai mare omagiu adus eroilor de la 6 August 1929. Jertfa lor n-a fost zadarnică. Ea dă minerilor din Valea Jiului un avînt și mai puternic în lupta dusă alături de întregul nostru popor pentru înflorirea patriei, pentru construirea vieții noi, socialiste.

BĂNIȚA IERI ȘI AZI

Înainte cu 15 ani — își amintesc locuitorii Băniței — comuna lor nici nu era luată în seamă de către autorități. Numele comunei era amintit doar de călătorii din trenuri cînd aceștia se apropiau de stație. Comuna dispunea de o singură școală. Învățătorul venea la lecții cînd avea poșta adică după cum era timpul. De se întîmpla — și asta nu era rar — ca vreun cetățean să aibe de re-

ci, ca pentru oricare (fără muncitor, cei 15 ani de la eliberare au însemnat și pentru locuitorii comunei Bănița o perioadă de transformare radicală. Locuitorii de aici trăiesc azi o viață cum ei nu s-au gîndit vreodată. În anii regimului democrat-popular s-a ridicat o școală pentru copiii din cătunetele Cotești, Arsuri și Boțon. S-a deschis un magazin textil și unul alimentară unde se

Noul cămin cultural „Dr. Petru Groza” din comuna Bănița

zolvat vreo problemă pe la primărie, trebuia să străbată cate de 18 km. (aparținea de primăria Petrila) De asistență medicală nici vorba. În cazuri de accidente sau alte boli grave, țărani erau duși cu căruța la spitalul din Petroșani. Nu rare au fost cazurile cînd unii din ei și-au dat sufletul pînă să ajungă în Petroșani. Nu a existat în Bănița nici activitate culturală. În timpul liber, duminicile, oamenii se adunau la cîrciumele lui Ungur și Dragău unde își mai înecau necazurile cu cîte un pahar de trăs-cău. Cel cîtiva muncitori care lucrau în condiții grele la cariera de piatră erau exploatați fără milă

Ca pentru orice om al mun-

găsesc cele mai variate mărimi. Prin contribuția în muncă a locuitorilor s-a construit un cămin cultural unde se desfășoară o bogată activitate. Căminul are o brigadă artistică de agitație, echipă de dansuri și un cor de peste 30 de persoane. Mare a fost bucuria bănițenilor cînd pentru prima dată în comuna lor a rulat un film. Acum săptămînal rulează două filme la cinematograful căminului, care sînt vizionate de peste 1000 de spectatori. Biblioteca căminului dispune de 1350 volume și are aproape 100 de cititori permanenți. Cititori cum sînt Stoica Pavel, Poinar

F. ISTRATE

(Continuare în pag. 3-a)

s-au lăsat mai prejos. Ei au dat patriei în decursul lunii iulie 775 tone de cărbune peste ceea ce era planificat, făcînd astfel ca randamentele să crească cu 159 kg. pe post.

La obținerea acestor rezultate frumoase au contribuit din plin brigăzile conduse de Szabo Carol, Marian Simion, Baci Grigore, Enache Chiriță și altele.

Și minerii care lucrează în abatajele sectorului I au reușit ca la sfîrșitul lunii iulie să dea mai mult cu 120 kg. cărbune pe post de fiecare om. Rezultate bune în acest sens au obținut brigăzile conduse de comuniștii Mihai Ștefan, Neagu Gheorghe și multe altele.

Astfel întîmpină minerii petrileni sărbătoarea lor, precum și cea de-a XV-a aniversare a eliberării patriei.

V. DRĂGAN
corespondent

Succese ale filaturii

În cinstea zilei de 23 August filaturii din Lupeni s-au angajat să realizeze sarcinile de plan înainte de termen.

Angajamentele lor n-au rămas fără rezultat. Ele au devenit fapte concrete. Astfel, pe fabrică producția de fire, în luna iulie a fost depășită cu 1,1 la sută, la celofibră cu 15,4 la sută, iar la sulfura de carbon cu 4,8 la sută. Calitatea a fost îmbunătățită cu 0,2 la sută. Valoarea producției globale a crescut cu 2,4 la sută.

Colectivul filaturii s-a angajat ca pînă la 23 August să dea peste plan 2 tone fire de mătăsă, 3 tone celofibră și 5 tone sulfura de carbon.

S. MATEI
corespondent

Angajament : încă 5000 tone de cărbune peste plan

Comuniștii sectorului II al minei Lupeni împreună cu conducerea sectorului, cu zile în urmă, au analizat posibilitățile pe care le are sectorul în vederea creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost al cărbunelui.

Din discuțiile purtate a reieșit că din abatajele sectorului II, pînă la sfîrșitul anului vor putea fi extrase încă 5000 tone de cărbune și se vor putea realiza economii la materiale lemnoase de 130.000 lei.

Comunistul Popa Ioan împreună cu brigada sa s-a angajat să dea în plus, în acest an, 2500 tone de cărbune de bună calitate și să contribuie la economiile sectorului cu o treime. În acest sens a chemat la întrecere celelalte două brigăzi de la frontale. În numele brigăzii pe care o conduce, minerul Nagy Andrei s-a angajat să dea cu 1000 tone mai mult cărbune decît brigada care a lansat chemarea la întrecere socialistă.

Pînă în prezent din abatajele sectorului II au fost aduse la ziua, în contul angajamentului, peste 2420 tone de cărbune peste plan. Numai din abatajul lui Nagy Andrei au luat drumul preparației aproape 700 tone de cărbune de bună calitate. Brigada lui Popa Ioan a dat în contul angajamentului 570 tone de cărbune.

Entuziasmul cu care au muncit brigăzile de minerii din sectorul II al minei Lupeni, în aceste zile, în frunte cu comuniștii, constituie o garanție că angajamentul luat în urma apariției hotărîrii C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie va fi îndeplinit și chiar depășit.

Un miner avînd fața poleită cu praf de cărbune intră pe ușa comitetului sindical al minei Vulcan. Apropiindu-se de biroul secretarului, își dezveli printr-un zîmbet dintii albi. Vroi să spună ceva dar tov. Bernat Ioan, secretarul comitetului sindical, i-a luat-o înainte:

— Bine c-ai venit. Dacă nu veneai, te-am fi căutat, îi zise secretarul stringîndu-se de amîndouă palmele degetele butucănoase ale minerului.

— Ei, da ce lipsă aveai de mine? — făcu minerul rotîndu-si ochii primprejurul biroului așteptînd să primească cît mai degrabă răspunsul. Omul devenise curios.

— Tovarășe Crișan ești om

Al 287-lea

de nădejde la mina noastră. Nu te-ai dat înapoi niciodată de la greutăți — începu să-i explice secretarul. Lucrezi la sectorul III de mai mulți ani și aduci cîinste sectorului și brigăzii lui Nicoară din care faci parte. Știi la ce ne-am gîndit noi?

— Dacă îmi spuneți, oi ști — răspuse scurt Crișan Ștefan.

— Să-ți spun dară. Ne-am gîndit pentru că ai lucrat mult timp în strate subțiri de cărbune unde știm noi bine că nu-i glumă, să-ți dăm un bilet la Govora pentru tratament. Ți-o prinde bine și apoi capeți puteri

C. M.

(Continuare în pag. 3-a)

CONFRUNTĂM TRECUTUL CU PREZENTUL

DRUMETIND PRIN LUPENI

In fiecare an pașii a sute de tineri și cărnici, muncitori, elevi sau studenți, se abat din toate colțurile țării spre Lupeni. Sînt excursioniști atrași nu atît de frumusețea sărbatică a privelistelor înconjurătoare, cît de faima acestui oraș frămîntat atît de mult în trecut și atît de vertiginos înflorit în anii zilelor noastre.

Cu vizitatorii cei mai tineri, elevi sau studenți, cum au fost cei de la școlile medii din Cîmpulung Moldovenesc, Rădăuți sau Caracal, vin și revir: aproape în fiecare an, educatori sau profesori mai vîrstnici, care-și aduc aminte și

de către imperialismul anglo-franco-american.

De la monument, plînt de interese își îndrumă pașii spre locurile unde martirii mineri și-au jertfit viața. Numele celor căzuți înscrise pe plăcile comemorative răsună cu ecou în sufletele lor și faptul că apoi se duc cu flori la mormintele lor și la monumentul de la cimitir, vine să arate respectul și venerația omului care stăte că datorită jertfei lor și a celor de o seamă cu ei se poate bucura de binefacerile de azi. Ei știu că fără jertfa lor și a atîtor sute și sute de alți eroi ai clasei mun-

tografi cu 400 locuri, care poartă numele neuitatei zile a grevei și masacrului minerilor — 6 August 1929. Pentru alinarea celor suferinzi s-a construit un spital cu 75 paturi, s-au amenajat o policlinică, o maternitate, dispensare și numeroase posturi subterane în mină.

Pentru viitoarele cadre s-au înființat 3 unități școlare (o școală medie, un complex școlar minier și o nouă școală elementară) iar ca o dovadă a grijii partidului

Un grup de elevi excursioniști în fața monumentului ridicat în memoria eroilor mineri căzuți la Lupeni în 6 August 1929

de vechiul oraș, dar pot vorbi cu mai multă competență despre cel nou, pe care-l găsim altul, tot mai frumos, cu fiecare nouă vizită.

Nu se cunosc cazuri, cînd excursioniștii care pășesc în vechea cetate de luptă a minerilor să nu facă înabute de toate o vizită de onoare, în semn de omagiu postum, la locurile pe unde au luptat și au murit minierii la 6 August în 1929. Cu pioșenie se opresc în fața monumentului ridicat în cîntecul luptei minerilor în curtea minei, în fața galeriilor principale. Atunci cite unul citește cu glas în cet cele scrise pe piatra monumentului: „La 6 August 1929 au fost ucși mîzește de către guvernul burghez-moșieresc zeci de muncitori mineri din Lupeni care se ridicaseră cu hotărîre împotriva regimului de exploatare capitalistă, împotriva subjugării țării

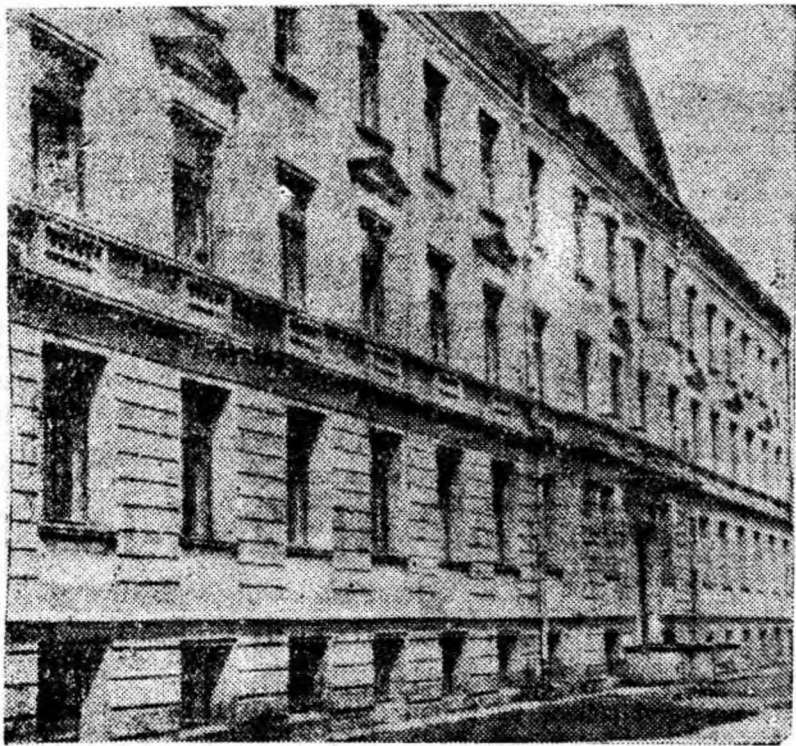
cîtora asemenea lor, n-ar fi fost posibile zilele de azi, cu uriașele transformări din patria noastră nouă, n-ar fi fost posibil nici tot ce s-a făcut azi pentru bunăstarea minerilor.

Iată, între florile crescute din jertfa lor, poate că se numără toate construcțiile ridicate pentru mineri azi la Lupeni, construcții care orașului i-au schimbat complet înfățișarea. Numai în ultimii 10 ani s-au construit pentru mineri, 897 apartamente în blocuri, alte 500 s-au amenajat din nou, iar în anul acesta se vor da în folosință încă 4 blocuri cu 138 apartamente. S-au pus la dispoziția ne familiștilor 6 cămine muncitorești cu o capacitate de 1020 locuri. Pentru petrecerea timpului liber al minerilor sînt construite un club cu circa 17 săli cu o capacitate de 6000 persoane și un club-cinema

pentru creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc stau mărturie cele 5 magazine și localuri comerciale, nou și modernul restaurant „Cina”, piața nouă, marele frigider de carne, fabrica de gheață și cea de pine etc.

Toate acestea îndreptătesc pe toți cei ce se opresc în fața monumentului eroilor mineri să citească cu glas tare cele scrise în josul monumentului din curtea minei: „Slovă eternă eroilor și martirilor care s-au jertfit în lupta pentru libertatea și bunăstarea poporului muncitor”.

S. IRIMESCU

În cei 15 ani de la elibere rare în Valea Jiului s-a dezvoltat puternic rețeaua de unități sanitare și de ocrotire a sănătății oamenilor muncii. Astfel, au fost construite un spital modern la Lupeni, un spital de copii la Petroșani, policlinici și dispensare cu staționare la Petrila, Uricani, diferite unități sanitare la Cîmpa, Aninoasa etc.

Ca urmare, în prezent în Valea Jiului pentru îngrijirea sănătății oamenilor muncii funcționează 3 spitale unificate avînd peste 850 paturi, un spital — secție T.B.C., 4 policlinici pentru adulți, 3 spitale de întreprinderi, 3 dispensare T.B.C. etc. — iar numărul personalului sanitar a crescut de la 30 medici și 349 personal-mediu sanitar în prezent.

IN CLISEU: Vedere a noului spital din Lupeni.

— LUPENI 6 AUGUST 1929 —

Cînd s-au încins cărbunii grei la Jii...

Rămîne-n suflet amintire a trează,
Copilăria încă-o mai păș trează
Ca pe-un coșmar ce-i frînse pașii-n iarbă...
Pornit-au oare zările să fiarbă?
Cînd s-au încins cărbunii grei, la Jii...
Creșteam în colbul străzii, cinci copii,
Ca niște mlade mici și pădurețe
Băteam la poarta-ți scumpă, tinerețe.
Și totul era învăluit de noapte
În casă se vorbea de grevă-n șoapte.
Spre păru-mi ciufulit în totdeauna
Uitase tata să-și întindă mina,
Și „capra” se pleca mai rar s-o facă,
Ne-ai fost copilărie, prea săracă!
Sorbînd tăcut chiștocul amarui,
Mocnea ceva ascuns în ochii lui.
Poate visa la ce ne mai așteaptă...
Ghiceam în el o luptă dîrză, dreptă...
Odată ne-a privit pe toți, pe rînd,
Parc-ar fi vrut să ne închidă-n gînd...
...Și a plecat spre ziuă cu ortacii...
De-atuncea cresc pe cîmpuri, roșii, macii,
De-atunci mai roșu-i roșul din drapele
Și sufletul tatei fluturî în ele!

Numai luna numărăse morții.
Negru vâl zvîcnea deasupra porții...
Tîrziu... tîrziu... cînd s-a retras armata
Luna și mama îl căutau pe tata,
Mulți zu murit cu fața la dușman!...
...Eu am mîncat din pîinea-acelor ani...
Creșteam în colbul străzii, cinci copii,
Cînd s-au încins cărbunii grei, la Jii...

ANA ȘOIT

In vara-aceea noaptea...

I.

În vara-aceea noaptea a plîns cu ochi de stele,
Învăluind în neguri priviri tinînd de viață.
Pe pustiite uliți doar arme și capele
Bălăbănite-n marsuri jandarmărești treceau...
...Pe-ascuns priviri durute aprins le petreceau
Și-n ochi de văduvi ura scînteia punea și gheață...

II.

În noaptea caldă vara a plîns pe înfundate
Eroii clasei mele, mușcați de elonți și-ofele.
...Pe bolta-ncovoiată, nați: „PIINE ȘI DREPTATE”
Sta scris ca într-un zăpăc cu litere de stele:
Sta scris ceea ce morții, cînd vii erau, prin luptă
Au vrut să izbîndească, flămînzii, cu fața suptă...

III.

În vara-aceea noaptea a plîns cu ochi de stele,
Arzînd obrazul puhav de-osiță-al lumii vechi...
Burghezii, după grații de arme și capele
Credeau că pot să-nchidă acuza din urechi,
Din inimă, din sînge... Că-i tortura-într-una,
Cu degetu-nfierîndu-l: „CALAI” pe totdeauna.

IV.

În noaptea caldă vara a plîns cu ochi de stele
Și-n plînsul nopții-acele simt plînsul mamei mele,
Simt plînsu-afitor mame ce-au jertfit minierii
Căzuți pe-altarul luptei cu bezna și-pilarea,
Simt dîrza-mpotrivire, simt zbuciumul dureii
Ce-a zămislit lumina, ca azi să umple zărea!

ȘT. FENEȘANU

MĂCELUL

— Fragment din povestirea „Achim” din volumul sub tipar „Flăcări nestinse” —

De unde pînă acum minierii stătuseră răzlețiți, aproape fără nici o grijă, în momentul cînd prinseseră veste că sînt înconjurați de ascușiturile baionetelor se strînseseră într-un singur mînunchi, umăr la umăr. Așteptau. Îi înfruntau pe călăi. Numărul „răzvrătiților” parcă se dubla. Sute și sute de capete se iveau ca din pămînt să înfrunte primejdia, pîrînd acum aidoma creștelor rotunde ale unor valuri clătîindu-se în tîlăzuirii dese, dincolo de cordonul soldaților.

Pe neașteptate, ca la un semn minierii ridicară pumnii în aer, fluturîndu-i amenințător. O clipă cordonul verde tremură sub pavăza armelor, descumpăniți. Apoi iar începu să se strîngă.

Tocmai atunci, de jos, dinspre colonia oficanților, ce se afla în dreapta uzinei, înconjurată de grăniceri, apăru o mașină descoperită, fumegînd prin spate ca un horn și pîrînd îndrăcit. În ea, cu toată depărtarea, se vedea corpul lung, blond și uscățiv, ca de viespe, al directorului Frey, potcapul unui popă și mîtra ascuțită, de șobolan, a președintelui sindicatelor galbene, Munteanu cel care tunase și spumegase de la început împotriva „grevei comuniste”. Lîngă sofer se mai vedea un comisar împachetat în felurile curele și încă un individ rotofei, îmbrăcat ca un cioclu, cu pălărie tare și

nasturi strălucitori pe surtuc. Toți se învîrteau în jurul acestuia cu ploconeli, iar el sta țepăn, de parcă ar fi înghițit un băț, pîrînd că nu vede pe nimic. Intindea din cînd în cînd palma doar spre marea învolbură.

rată a minerilor din față, vădit speriat, ca și cînd ar fi vrut s-o îndepărteze de la el. Apoi iar devenea drept și țepăn. Acesta era prefectul colonel Rozvany, supranumit călăul Hunedoarei.

Pe neașteptate de către minierii izbucniră strigăte minoase. Rozvany căută să zică și el ceva. Vocea i se pierdu însă în clocotul multimei din mijlocul căreia, pe umerii a doi bărbați mai bătrîni, răsări ca o flăcăie, iruntea largă a unui tînar, încununată de un păr bogat, ca avrul. Cele spuse se vede treaba că nu-i priiră țepănilui cioclu că acesta dintr-odată își pierdu cumpătul, scăpînd undeva în mașină bățul ce părea că îl înghițise. Se auzi pînă la grajduri, la Achim, cum răcni, apoi se întoarse fără veste către comisarul de lîngă el, îi smulse pistolul pe care acesta și-l tremura în mînă și întreaga încărcătură o trimise în capul tînarului îndrăznit ce-l înfruntase.

Fruntea tînarului rămase o clipă așa, incremenită spre fața cerului, apoi se întoarse brusc în jos, în vâluirea mării vii din mijlocul căreia se înălțase.

Parcă întreaga suflare înghețase în clipa aceea. Printre greviști se simți trecînd un fior rece. Undeva departe, dincolo de uzina electrică răsună un glas răzleț. Nu se înțelese din cele ce spunea decît un cuvînt repetat: „Tovarăși, tovarășii!... Apoi totul se transformă într-o murgire înaltă, curmată brusce de lătratul grăbit al cîtorva mitraliere. Masa minerilor se vinzolea în cordonul strîns al soldaților ce o sugruma ca un șarpe. Pe tăcute se vedeau soldații înălțînd puști și prăvălindu-se apoi asupra oamenilor neînarmați decît cu dorința de a li se face drep

Să ne respectăm angajamentele luate!

De la începutul anului și până în prezent la lucrările gospodărești și de înfrumusețare a localităților raionului nostru, efectuate prin muncii voluntare au participat zeci de mii de persoane realizându-se astfel o economie la bugetele sfaturilor populare de peste 490.000 lei. Aceste lucrări au contribuit în mare măsură la ridicarea aspectului urbanistic al orașelor și comunelor din Valea Jiului. Cu toate realizările dobândite până acum sfaturile populare nu și-au respectat în întregime angajamentele prevăzute în planurile lor de muncă. Ele au neglijat unele obiective în întrecerea desfășurată în cinstea Zilei minerului și a zilei de 23 August.

Astfel, Statul popular al comunei Uricani care a chemat la întrecere patriotică toate sfaturile comunale din raion, nu a făcut aproape nimic pentru întretinerea drumurilor naționale pe distanța Orașul nou — pîrlul Bilugul. În jurul blocului H și a pieții continuă să fie aceeași stare de necurătenie care a fost și până acum. Accesul la magazinele din Uricani ale O.C.L. Alimentară, produse industriale și la bufetul Șerponi se face cu mare greutate deoarece pe timp ploios noroiul se ridică până la glezne. Pe terenul din fața cinematografului, în locul bălării-

LA CIMPA

Se construiește un pod nou

Mulți ani la rând locuitorii din Cimpa au avut necazuri cu podul peste Jiu, care făcea legătura între cătunul Rășcoala și restul localității.

În cursul lunii iunie, conducerea minei Lonea a luat hotărârea să reconstruiască acest pod. Noul pod va avea patru picioare de beton ancorate la o adâncime de un metru și jumătate sub nivelul albiei — întărite încă prin armături de șină bătute până la adâncimea de 3 metri — iar grinziile și suprastructura vor fi din lemn de gorun.

Până acum, a fost demontat scheletul vechiului pod, s-a săpat și turnat primul picior al podului nou iar în prezent se sapă groapa de fundație pentru al doilea picior de pod. La aceste lucrări au participat cu unca voluntară mulți mineri și oameni ai muncii care locuiesc în apropiere și se folosesc de pod.

lor de astăzi s-ar putea foarte bine să fie amenajată o zonă verde, cu alei împietruite, cu ronduri cu flori.

În comuna Cimpu lui Neag (președintele sfatului tov. Iman Ioan) șanțurile pe o bună distanță, chiar în centrul comunei, nu sînt desfundate. Drumul e numai hîrtoape, iar bolovanii sînt împrăștiati la întimplare.

În orașul Vulcan „lacul” de sub spital continuă să prezinte o priveliște neplăcută. Drumul paralel cu linia C.F.R. este un gropar sigur al camioanelor. Tov. Coban Alecu, șeful secției gospodărie a sfatului popular din Vulcan trăgănează în mod nejustificat luarea de măsuri corespunzătoare în vederea îndeplinirii angajamentelor luate de a se repara acest drum.

În orașul Petroșani realizările frumoase dobîndite pînă acum sînt umbrite de starea rea a drumului din colonia Progresul cît și a drumului comunal care leagă satele Maleia și Jiet, drum de acces... inaccesibil atît pentru autovehicule cît și pentru căruțe.

Orașul Petrița are realizări gospodărești de necontestat. Parcurile însă, atît cel din cartierul Gheorghe Gheorghiu-Dej (Lonea) cît și cel din Petrița sînt lăsate în voia soartei. Terenul din apropierea pieței provizorii din Petrița ar putea fi amenajată ca zonă verde, respectiv teren de joc pentru copii, în loc de a mai fi ținut ca rampă de gunoi. Tovarășii Popa Gheorghe, șeful secției gospodărie și tehnicianul secției tov. Crișan Aurel nesocotesc cerința imperioasă a cetățenilor din Petrița și Lonea de a se termina odată cele două parcuri pentru ca ele să devină un plăcut loc de odihnă pentru oamenii muncii

Incasarea contribuției voluntare a cetățenilor la toate sfaturile din raion este sub nivelul angajamentelor luate, iar contribuția în muncă n-a atins nici 60 la sută pe raion față de angajamentul sfaturilor populare comunale și orășenești de a realiza 80 la sută din sarcina anuală pînă la 23 August.

Lipsurile arătate nu sînt de neremediat. Angajamentele care constituie obiective de întrecere patriotică între sfaturile populare din raionul Petroșani luate în cinstea Zilei minerului și a zilei de 23 August, trebuie îndeplinite integral!

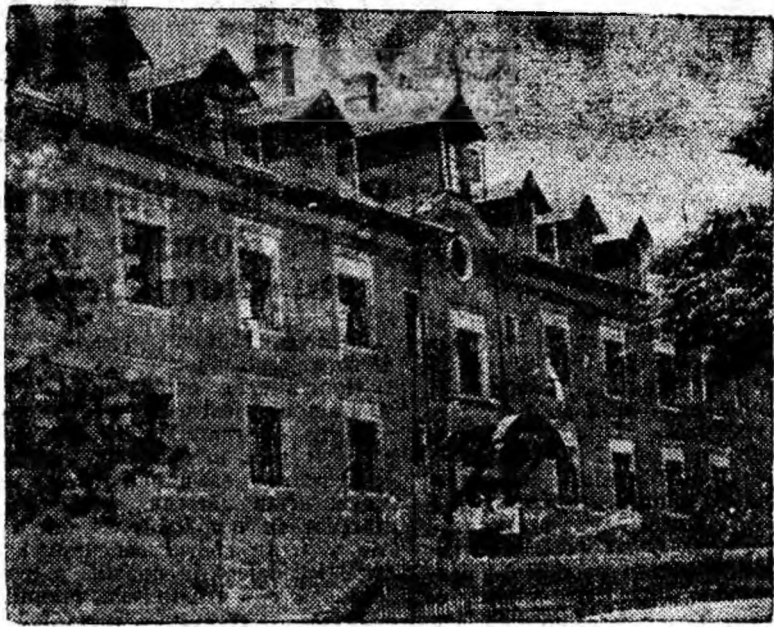
GHEORGHE ELISEI

lor clipe o sparseră strigătele frunțășilor grevei, ale comunistilor. Iată! În prima linie expusă frontului, se zăreau făcînd ordine trei bărbați. Se auzeau bine strigătele lor:

— Păstrați-vă cumpătul, tovarășii! Nu vă speriați... N-o să ne poată ucide pe toți...

Pe doi dintre ei îi cunoștea Achim. Unul îi era chiar vecin, un om dintr-o bucată, pe care-l mîncaseră închisorile și bătăile oamenilor stăpînirii. Celălalt era un tînar, de curînd venit la mină, fost oțelar la Reșița. Iar al treilea... Eeh!...

Unul din frumoasele cămine muncitorești din Valea Jiului clădit în anii noștri, căminul „23 August” pentru tinerii mineri din Aninoasa.

A L 287 - L E A

(Urmare din pag. 1-a)

noi pe cînd vii înapoi din concediu. Ne-am gîndit bine sau...

Tovarășul Crișan întîrziă să dea răspunsul. Se uită tîntă în ochii secretarului. Prin gînd, ca pe ecranul unui film îi treceau cu repeziune frînturi de amintiri din viața sa. „Crișan este propus pentru tratament! L-au găsit că merită. Asta înseamnă că va fi pentru a treia oară. Rău nu poate să fie nicidecum — gîndea tov. Crișan. La Vasile Roaită și la Poneasa unde am mai fost la odihnă am trăit mai bine ca la mama acasă. La mama acasă? Uf! Ce mai viață au dus și părinții mei. Pe mine n-au avut încotro și la 12 ani m-au trimis la mină. Ochiuși sînt obișnuți cu întunericul minei încă din copilărie. Ce să faci? Așa era atunci. În familie multe guri cereau de mîncare și numai unul singur cîștiga. Nu biruia să ne sature pe toți”.

— Mă duc! — izbucni Crișan parcă deșteptat dintr-un vis. Mă duc să-mi văd de sănătate. Imi pun în plan să-mi iau și nevasta cu mine. Viață de rob am tot dus destul înainte, batjocorit am fost pînă peste cap. Acu cînd are cine ne purta grija de ce să refuzăm binefacerile la care altădată nici nu ne-am încumetat să vîsăm? Mă duc cu dragă inimă și vă mulțumesc că mi-ați purtat de grijă...

— Ei atunci, dacă te-ai hotărât, uite ce e tovarășe Crișan. Te

— Tovarășii, tovarășii... Vocile celor trei răzbătură din nou pînă la Achim.

— Să ne retragem disciplinați... Băieți, ajutați-l pe Gabor; e rănit... Baci Luca, de ce te viți așa în foc?... Ah! Bestiile, m-au nimerit... Comunisti, rămîneți la post... Luptați, nu vă lăsați. Dezarmați-i pe călăi... Răspundeți cu pumnii gloanțelor lor... Așa, Cristea, bine...

— Tovarășe Golcea! Tovarășe Golcea! Săriți, l-au lovit pe tovarășul Golcea...

Aproape în aceeași clipă, peste grozava înlestare din fața uzinei electrice, care părea fără sfîrșit, se auziră alte strigăte:

— Canalul, canalul... Retrageți-vă spre canal. Încă puțin, încă puțin și se va termina, încă puțin... Nu vă pierdeți sîngele rece. Spre canal!... Lăsați pe cei răniți primii, apărați-i pe răniți... Spre canal!

Canalul! Cuvîntul acesta îi electriza pe cei atacați. Lupta deveni mai îndrăznică acum cînd se afla o porțiță de scăpare din încercuirea soldaților îndobitociți de beție și de mirosul sîngelui vărsat.

Minerii acum se strînseseră într-un singur șuvoi, rupînd cordoanel unui pluton al grănicerilor, aruncîndu-se din fața morții în gura îngustă a canalului căpșușit cu beton, ce trecea pe sub spălătoria de cărbune, spre apele negre, libere, ale Jiului.

Pe aici se văzură scăpați cei mai mulți, fie singuri, dacă erau teferi, fie pe brațele tovarășilor, dacă sîngerau.

IRIMIE STRAȚ

Din activitatea cooperativelor

Planul a fost depășit cu 40 la sută

În urmă cu cîteva zile lucrătorii cooperativei „Jiul” din Petroșani și-au analizat activitatea. Cu acest prilej s-a văzut că în dorința de a întîmpina Ziua minerului și ziua de 23 August cu noi realizări, cooperatorii, alături de ceilalți oameni ai muncii și-au intensificat eforturile. Ca rezultat al acestui fapt, în trimestrul II al anului curent ramura industrială și-a depășit sarcinile de plan cu 40 la sută. Din cadrul acestei ramuri cele mai bune rezultate le-au obținut secțiile de coafură, frizerie și dentistică, care au contribuit la sporirea veniturilor cooperativei pe trimestrul II al anului curent cu peste 90.000 lei.

Realizări însemnate au înregistrat în ultimele trei luni și alte secții de producție ale cooperativei „Jiul”. Printre acestea se numără secțiile de cîsmărie. În trimestrul II, de pildă, aceste secții au executat 390 perechi încălțăminte de comandă pentru bărbați și femei și un mare volum de reparații.

Se califică cadre tinere

Problema calificării cadrelor tinere a început să preocupe mult în ultimul timp conducerea cooperativei „Jiul”. Pentru a avea în permanență cadre calificate necesare deservirii oamenilor muncii s-au luat măsuri de școlarizare a unui număr de 22 tineri. Tot în acest scop s-a trecut și la calificarea la locul de muncă a tinerilor în profesiile frizeri, coafeze, și fotografi. În acest an s-au calificat deja 10 tineri (șase coafeze și patru frizeri).

Încă patru secții noi

De mult timp în sesiunile sfatului popular din Petrița deputații au propus înființarea atît în Lonea cît și în Petrița a unor secții cooperatiste. Tînd seama de propunerile deputaților, conducerea cooperativei „Jiul” a luat măsuri de înființare în aceste localități a patru noi unități cooperatiste. În Lonea s-au înființat secții dentară, de coafură și ceasornicărie, iar în Petrița a luat ființă o secție foto.

M. C.

F A P T E L O C V E N T

Scutaru Constantin a fost primit cu o săptămîină în urmă de adunarea generală a comunistilor de la exploatarea de calcar din Bănița în rîndurile membrilor de partid. În acea zi el avea planul de producție al lunii iulie îndeplinit, ba chiar depășit.

Exemplul lui bun de muncă a servit și echipelor conduse de Vîlcoci Constantin, Csomoș Ioan, Gabor Ioan, Oșeanu Luca și altor spărgători de piatră care s-au avîntat în întrecerea socia-

listă ce se desfășoară în cinstea Zilei minerului și a sărbătorii eliberării.

La sfîrșitul lunii situația întrecerii socialiste arată o depășire de 32 la sută în dreptul numelui proaspătului membru de partid, cîte 11 la sută în dreptul echipelor conduse de Vîlcoci Constantin, Csomoș Ioan și Oșeanu Luca și 2 la sută la Gador Ioan.

A. NICULETE
corespondent

BANIȚA IERI ȘI AZI

(Urmare din pag. 1-a)

Izidor, Pătrona Marcu și alții sînt din cei mai activi. Nu au scăpat să citească și să povestească cele citite și altora. Astăzi locuitorii Băniței nu mai sînt nevoiți să facă zece de kilometri pentru a-și căuta sănătatea. Dispensarul care s-a deschis și care este înzestrat cu instrumente moderne le stă zi și noapte la dispoziție, iar personalul medico-sanitar își face pe deplin datoria. Numai în acest an la dispensarul din Bănița s-au acordat peste 2000 de consultații medicale. Tăranii muncitori Gavrilăscu Constantin, Boată Victor, Andrița Maria sînt unii din cei mulți care s-au însănătoșit în urma tratamentului medicului de circumscripție. Pe bună dreptate spun tărani din Bănița:

— Acum avem de toate. În 15 ani regimul democrat-popular a făcut pentru noi cît n-a făcut burghezia în 50 de ani.

Despre proiectele de viitor am aflat cîte ceva de la secretarul sfatului popular al comunei, tov. Vladislav Ioan.

— Avem prevăzut ca în acest

an să deschidem cursurile școlii elementare pentru ciclul II. Anul viitor vom construi o baie comună, vom electrifica comuna, construiim o remiză pentru pomperi și o nouă clădire pentru dispensar. Locuitorii comunei noastre sînt gospodari harnici și vom rezolva cele de mai sus cu siguranță. Avem și o întovărășire zootehnică puternică care are peste 250 de oi ca fond de bază și aproape 30 de vaci. Întovărășii au construit un satvan cu o capacitate de peste 300 de oi și 30 de vaci. Trebuie doar să-l acoperim. La anul poate că se va dubla numărul întovărășirilor.

Bănița de azi nu se mai poate asemăna cu cea de ieri. Nu se poate asemăna nici traul și vîlța de azi cu cea din trecut a tărani din Bănița și cătunele aparținătoare. Ajutorul și grija partidului o simte din plin fiecare țaran muncitor. Îl simte și-l prețuiește.

ȘTIRI DE PESTE HOTARE

● PUBLICITATE

Ecoul internațional al schimbului de vizite dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower

S.U.A.

NEW YORK (Agerpres). — TASS anunță:

Știrea apropiatului schimb de vizite între N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele S.U.A., D. Eisenhower, se află în centrul atenției întregii opinii publice din America.

Sub titlul „În toamna anului acesta Hrușciov și Eisenhower vor face un schimb de vizite“, ziarul „New York Herald Tribune“ publică știrile corespondenților săi din Moscova și Washington.

În știrea corespondentului său din Moscova intitulată „Se conturează o nouă eră în relațiile sovieto-americane“, ziarul „New York Times“ scrie: „Multor comentatori de la Moscova li se pare astăzi seară evident că schimbul de vizite dintre premierul N. S. Hrușciov și președintele Eisenhower, cristalizează o orientare cu totul nouă, atât în politica sovietică cât și în cea americană. Această orientare s-a conturat treptat în cursul ultimilor doi ani“.

Intr-un articol redacțional ziarul „New York Herald Tribune“ scrie că schimbul de vizite între președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și președintele S.U.A., Eisenhower „poate deveni baza unei mai bune înțelegeri între cele două țări, iar o mai bună cunoaștere reciprocă va întări și respectul reciproc“.

În articolul său redacțional ziarul „New York Times“ subliniază că știrea în legătură cu schimbul de vizite dintre conducătorii celor două țări „a fost aprobată în unanimitate și chiar salută furtunos atât în Statele Unite cât și în străinătate“.

Totodată în știrile apărute în presă se subliniază că unele cercuri din S.U.A. sînt neliniștite de faptul că destinderea încordării în relațiile dintre cele două țări, ca urmare a întâlnirilor dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower, „poate duce la slăbirea eforturilor Statelor Unite în domeniul războiului rece“.

FRANTA

PARIS (Agerpres). — TASS anunță:

Știrea referitoare la apropiatul schimb de vizite dintre șefii guvernelor U.R.S.S. și S.U.A. a fost primită cu un sentiment de aprobare și satisfacție de cercurile largi ale opiniei publice franceze. Toate ziarele acordă multă atenție acestui eveniment, publicînd știri și comentarii sub titluri mari pe primele pagini.

Ziarul „Le Figaro“ a consacrat o pagină întreagă știrilor pe această temă sosită din Moscova, Washington, Geneva și din alte orașe și a publicat textul integral al comunicatului sovieto-american.

Ziarul „l'Humanité“ salută apropiatul schimb de vizite ca pe un eveniment de importanță primordială. Șeful guvernului sovietic va merge în S.U.A. pentru prima dată, scrie ziarul, și nu este nevoie să subliniem importanța acestui eveniment care acum cîțiva ani părea de neconcepțut.

R.P.F.I.

BELGRAD (Agerpres).

Agenția Taniug transmite declarația președintelui R.P.F.I., Iosip Broz Tito, în legătură cu apropiata vizită a lui N. S. Hrușciov în S.U.A. și a lui D. Eisenhower în U.R.S.S.

„Consider, a declarat președintele Tito, că această știre are o excepțională importanță și că ea trebuie să umple de speranțe inimile tuturor oamenilor iubitori de pace din lume“.

JAPONIA

TOKIO (Agerpres). — TASS anunță:

La 4 august Direcția Informațiilor a Ministerului Afacerilor Externe al Japoniei a dat publicității o declarație cu privire la apropiatul schimb de vizite dintre președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov și președintele S.U.A., D. Eisenhower.

În declarație se spune, printre altele, că schimbul de vizite oficiale între conducătorii guvernului Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii constituie un eveniment politic remarcabil al perioadei de după război.

INDIA

NEW DELHI (Agerpres).

Intr-un interviu acordat în ziua de 4 august unui corespondent al agenției France Presse, primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat: „Sînt foarte fericit că am aflat că N. S. Hrușciov va pleca în Statele Unite și că D. Eisenhower va vizita Uniunea Sovietică“. Întîlnirea dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower, a spus în continuare Nehru, constituie un însemnat pas înainte... Nehru a subliniat în încheiere că această întîlnire va contribui la slăbirea încordării internaționale.

Premiile obținute de membrii delegației R.P. Romîne la concursurile artistice din cadrul festivalului de la Viena

VIENA. Trimisul special Agerpres anunță:

Concursurile artistice internaționale ale festivalului, care au cuprins 13 ramuri artistice, au depășit prin nivelul lor multe concursuri asemănătoare — aceasta este părerea membrilor juriilor în număr de 94 din 33 de țări. În cadrul concursurilor artistice delegația noastră a fost distinsă cu următoarele premii:

Canto: Cornelia Fănățeanu, premiul I, Ladislau Konya, premiul II, Elena Andrei și Iuliu Boicu Buciuceanu, premiul III; La concursul de instrumente de suflat: Guți Edy, premiul III.

Ansamblul de coruri: Corul Ansamblului Uniunii Tineretului Muncitor, premiul I.

Concursul de balet: Cuplul Alexa Dumitrache, Gheorghe Co-

lovelea, premiul II, Magdalena Popa, premiul II, Eugen Maroy, premiul III.

Concursuri de dansuri populare: Echipa de dansuri a Ansamblului U.T.M., premiul I, trei grupuri de dansatori ai ansamblului, premiul II (fiecare), un grup de dansatori ai ansamblului premiul III.

Concursul de instrumente populare: Orchestra de instrumente populare, premiul I, Nicolae Florian (acordeon), premiul I, Mihai Nicolae (tambal), premiul I, Marinescu Petre (tambal), premiul II, Nicolae Crăciunescu (acordeon), premiul III.

Concursul de pictură: Constantin Plendea, distins pentru pictura „Natura“ și o mențiune pentru pictura „Studenta“.

Plenara C.C. al P.C. din Irak

BAGDAD 5 (Agerpres). — TASS anunță:

În luna iulie a avut loc plenara C.C. al P.C. din Irak care a examinat situația politică din țară și politica partidului în perioada care a trecut din septembrie 1958. La plenară au fost discutate probleme organizatorice. După cum arată ziarul

„Ittihad As Saab“ discuțiile s-au desfășurat în spiritul înaltei principialități, unității partidului, autocriticii și răspunderii față de popor. În rezoluțiile adoptate se vorbește îndeosebi de necesitatea coeziunii tuturor forțelor democratice din țară în scopul apărării Republicii și a cuceririlor revoluționare.

JAPONIA MARȘUL PĂCII

HIROȘIMA 5 (Agerpres).

La 4 august populația orașului Hiroșima și delegații la Conferința internațională pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, care își ține ședințele aici, au întîmpinat marele marș al păcii. Se știe că participanții

la acest marș au pornit cu mult înaintea lucrărilor conferinței internaționale de la Hiroșima, îndreptîndu-se spre acest oraș pentru a transmite conferinței năzuințele poporului japonez: să fie salvată pacea și să fie împiedicată repetarea tragediei de la Hiroșima.

Agravarea crizei politice în Portugalia

PARIS 5 (Agerpres).

Ziarul „l'Humanité“ relatează că în Portugalia se agravează criza politică. Pe zidurile caselor și pe drumurile din țară apar lozinci cerînd demisia dictatorului Salazar. Pretutindeni se difuzează manifeste. Locuitorii din diferite regiuni ale țării — muncitori, funcționari, țărani, negustori și industriași — au semnat o petiție cerînd demisia lui Salazar.

„l'Humanité“ subliniază că lupta economică a oamenilor muncii din Portugalia poartă de asemenea un caracter net politic.

Cel mai mare eveniment al anului, scrie ziarul, a fost greva celor șase mii de pescari din regiunile de nord ale Portugaliei, care a durat 70 de zile, și care a avut ca urmare încetarea totală a lucrului în întreprinderile industriei de conserve.

NOTE EXTERNE

Indemn la sinucidere

În Germania occidentală a apărut o carte senzațională. În R.F.G., unde pentru o carte cu subiect politic un tiraj de 20.000 de exemplare este considerat excelent, din lucrarea lui William S. Schlamm „Hotarele miracolului“ s-au vîndut într-o singură lună sute de mii de exemplare. În același timp ea este publicată și în săptămînalul „Der Stern“.

Cum se explică atracția exercitată de cartea acestui american de origine austriacă asupra burgheziei vest-germane?

Ziarul „Die Welt“ din Hamburg îl califică pe Schlamm drept „un adversar fanatic al bolșevismului“. Trebuie spus că pe vremea lui Hitler, Schlamm a devenit redactor responsabil al revistei „Weltbühne“ din Berlin, după ce titularul acestui post, cunoscutul publicist de stînga Ossietzky, a fost ucis de fasciști într-un lagăr de concentrare.

În cartea sa, Schlamm caută să demonstreze că Germania occidentală, fiind cea mai mare putere capitalistă din Europa, trebuie să fie puternic legată de Statele Unite și să servească drept

„virf al lîncii atomice“ îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Schlamm recunoaște că dină acum politică „de pe poziții de forță“ n-a înregistrat decît eșecuri. Dar, după părerea lui, acesta s-a întîmplat pentru că Occidentul nu s-a arătat hotărît să acționeze așa cum se cavine.

De aceea Schlamm nu consideră că trebuie să se renunțe la această politică falită. Dimpotrivă! Cu Uniunea Sovietică trebuie să se vorbească numai în limbaj ultimativ, spune el, arătînd în același timp că ultimatumurile trebuie întărite prin hotărîrea de a le transforma într-o „realitate sîngeroasă“.

Am fi puțut să nu acordăm nici o atenție ineptilor lui Schlamm dacă ele nu ar fi stîrnit atîta vîlvă în cercurile de la Bonn.

După cum observă ziarul social-democrat „Vorwärts“, „tocmai pașajele cele mai riscate din cartea lui Schlamm sînt, după cît se pare, sprijinite la Bonn“. Ministrul de război Strauss a spus că această este „cea mai importantă carte din punct de vedere politic apărută în ultima vreme“ și a de-

clarat că ea trebuie recomandată ca „manual de bază“ pentru educarea Bundeswehrului.

Există însă și o altă părere despre această carte. Cunoscutul publicist vest-german Paul Sethe a calificat-o drept un indemn la

sinucidere. El consideră că dacă va izbucni un război, poporul german va înceta să mai existe. Afirmatia lui Sethe nu este departe de adevăr. Revanșarii de la Bonn împing realmente poporul german la sinucidere națională.

Pierdere de timp

La 23 iulie s-au întrunit la Ankara locuitorii miniștrilor afacerilor externe ai țărilor participante la așa-numitul pact de la Bagdad. Domnii aceștia au discutat poate pentru înția oară o problemă într-adevăr de actualitate: schimbarea denumirii organizației lor militare. La drept vorbind, această problemă s-a pus cu acuitime încă anul trecut, după revoluția din Irak. Pactul de la Bagdad a continuat să existe un timp oarecare fără Bagdad, probabil nu atât din excentricitate, cît în speranța că va izbucni să mai recapete Bagdadul. În cele din urmă, însă, sub influența eșecurilor înregistrate de comploturile îndreptate împotriva Republicii Irak, stăpînii pactului au hotărît să-i găsească altă denumire.

Lucrul s-a dovedit a fi nu tocmai ușor. Mai întîi a fost agreată inocenta titulatură „Organizația tratatului Orientului mijlociu“. A trebuit însă să se renunțe la ea,

de teamă să nu supere țările arabe, care din punct de vedere geografic constituie o parte a Orientului mijlociu, dar detestă această organizație militară.

S-a propus ca pactul să fie denumit „Organizația tratatului pentru partea de nord a Orientului mijlociu“. Dar nici această denumire nu i-a satisfăcut pe toți. Ea a părut mult prea lungă pentru o organizație atît de mică. În afară de aceasta Washingtonul ar fi vrut să introducă în titulatură, pentru camuflaj, cuvîntul „economic“ sau ceva similar.

Așadar căutările continuă.

Există expresia populară „a arde gazul“, adică a pierde vremea. Locuitorii miniștrilor întruniți la Ankara „ard gazul“. Esența agresivă a fostului pact de la Bagdad este arhicunoscută, așa tract ori cum i s-ar spune, atitudinea popoarelor față de el tot nu se va schimba.

GOSPODINE!

Aprovizionați-vă din timp cu borcane pentru conserve și murături.

Magazinele specializate de menaj ale O.C.L. Produse Industriale Petroșani din tot raionul sînt bine aprovizionate cu borcane de toate dimensiunile pentru compot, dulceață și murături.

Cooperativa Jiul Petroșani

anunță oamenii muncii din Valea Jiului că execută confecții de tot felul din material propriu și anume: stofe de diferite culori camgarn și semicamgarn, balonzeide, catifea etc.

Execuțiile se vor face de către secțiile noastre de croitorie din Petroșani și Lonea după ultimele creații și modele ale anului 1959.

ATENȚIUNE!

Azi, ultima zi în care vă mai puteți procura biletul Loto-Central pentru tragerea din 7 august a. c.

Nu pierdeți prilejul!

PROGRAM DE RADIO

7 august

PROGRAMUL I. 7,15 Muzică distractivă, 8,00 Din presa de astăzi, 8,30 Muzică, 10,10 Lucrări simfonice închinată păcii, 11,03 Concert de estradă, 12,00 Tineri interpreți de muzică populară romînească, 13,05 Uverturi și dansuri din opere, 14,00 Muzică populară romînească, 15,10 Muzică de cameră de Grieg, 16,15 Vorbește Moscova! 17,25 „Succesele muzicii romînești în cei 15 ani de la eliberare“, 18,05 Legendele popoarelor, 19,05 Prelucrări și aranjamente de folclor, 21,00 Muzică instrumentală, 21,30 Cîntece, 22,00 Radiojurnal, buletin meteorologic și sport. PROGRAMUL II. 14,07 Din cei mai cunoscuți compozitori sovietici de muzică ușoară, 14,30 Program muzical dedicat frunțășilor în producție din industrie și agricultură, 16,30 Formații muzicale înființate în anii puterii democrat-populare, 17,00 Muzică, 18,35 Cîntece din trecutul de luptă al popoarelor, 19,40 Instituții muzicale create în cei 15 ani de la eliberare, 21,15 Muzică populară romînească, 22,00 Din creația lui George Enescu.

CINEMATOGRAFE

PETROȘANI — 7 NOIEMBRIE: Fata din Kiev; AL. SAHIA: Ivan cel Groaznic — seria II-a; LONEA: Thereza Raquin; VULCAN: Edes Anna; BARBATENI: Astăzi seară se va termina totul; URICANI: De partea cealaltă.